

నుఖంగావున్నారు నాకదే నంతేవం నాయనా. నా కూతురు ఇద్దరు పిల్లల్నికని చనిపోయింది. అల్లుడు మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకున్నాడు. నవతితల్లి పిల్లల్ని నరిగ్గా చూడడం లేదని నేనే తెచ్చి పెంచుతున్నాను" అన్నాడవిడ.

తానెంత దీనస్థితిలో వున్నప్పటికీ, తాను పెంచి పోషించినవారెవరూ ఆమె వైపు తిరిగిచూడకపోయినా ఆమెకు ఎవరిమీదా కోపం లేదు. వారినుండి ఆమె ఏమీ ఆశించడం లేదు. కూతురు పిల్లల్ని తెచ్చి పెంచు తుంది. తన ధర్మం తాను నెరవేరుస్తున్నట్టుగా తృప్తి వదుతుంది.

"ఇదిగో వీళ్లే నా మనమలు" అని ఇద్దరు పిల్లల్ని వరిచయం చేసింది. "పిల్లలు బుద్ధిమంతులు తెలివైన వాళ్లు. బాగా చదువుకుని పైకొస్తారు నీలాగే" అంది నవ్వుతూ.

వీళ్లు పెద్దవాళ్ళయి పైకొస్తేమాత్రం ఆవిడ కష్టాలు తీరుతాయా? ఆవిడ పిల్లలు పైకొచ్చారు. ఆవిడ తన కొడుకులా చూసుకున్న భద్రం చదువుకుని పైకొచ్చాడు. ఆమె కష్టాలు తీరేయా?

"మీరు ఎంతో మందికి సాయం చేశారు. వాళ్లంతా పైకొచ్చారు. కాని మీ కష్టాలు మాత్రం తీరవు."

"అదేమిటి నాయనా. మన కష్టాలెవరో తీరుస్తారనే ఆశతో యితరులమీద అభిమానం చూపిస్తామా? మన మమకారాలకు ప్రతిఫలం ఆశిస్తామా" అన్నాడవిడ.

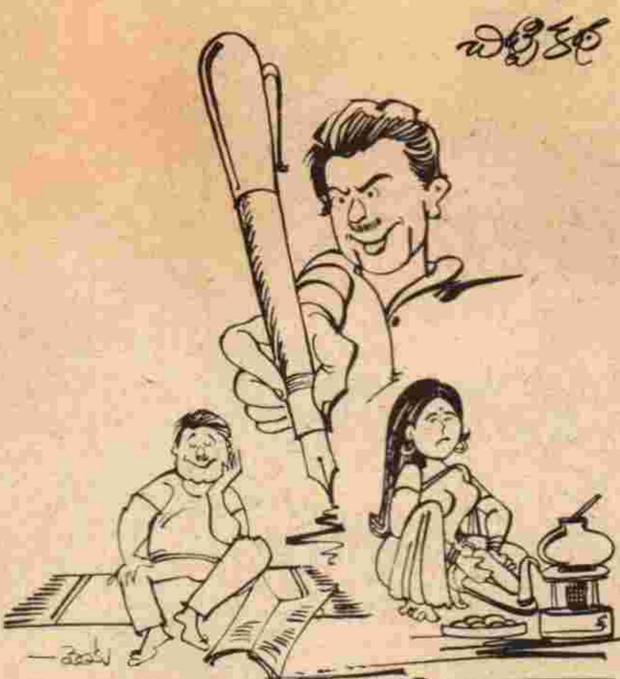
ఆమె మాటలు వింటే నాకాశ్చర్యం వేసింది. ఆమె మనసు నమ్ముద్రంలా వికాలమైనది, లోతైనదీను. ప్రతిఫలాపేక్షలేని ఆ గంభీరప్రకృతి మానవత్వపు అంచులు తాకి విస్తరించినట్లనిపించింది. జీవనపోరాటంలో మనం మనచుట్టూ కట్టుకునే స్వార్థపు రాతిగడలకు అది తూట్లు పొడుస్తున్నది.

"మీరు మీ కోసం కాకుండా అందరికోసం బతుకుతున్నట్టుంది."

"నరే నాయనా, మనకు చేతనయినదీ మనకు తృప్తి కలిగించేదీ మనం చేస్తాం. ఇతరులవట్ల ప్రేమాభిమానాలు లేకుండా ఎవరి మట్టుకు వారు బతికితే జంతువులకూ మనకూ భేదమేమిటి నాయనా" అన్నాడవిడ.

నకల ధర్మాల సాధానం ఒక్క వాక్యంలో చెప్పినట్టుగా తేలిగ్గా నవ్వుతూ చెప్పింది. అది అనుభవ పరిపాకంవల్ల ఏర్పడిన తాత్వికదృష్టి. ఆ మాటల బరువు, ఆ త్యాగబుద్ధి, ఆ హృదయనైర్మల్యం, ఆ కళ్ళ వెలుగు నన్ను మాట్లాడనియ్యకుండా చేశాయి.

ధనమే ప్రధానమైన సాంఘిక వ్యవస్థలో మనిషి స్వార్థంతో తనచుట్టూ గడలు కట్టుకుంటాడు. ప్రేమానురాగాలు కూడా ప్రతిఫలాపేక్షతోనే వుంటాయి. సమాజ సంక్షేమం వాడికవనరంలేదు. అలాంటి వ్యవస్థలో స్వార్థ త్యాగంతో ఇతరులకోసం బతికే వరలక్ష్యము నాకు మరవురాని వ్యక్తి. ఆమె గురించి ఎన్నిసార్లు వ్రాసినా తృప్తి తీరదనిపిస్తుంది. □

పరిష్క

మా ఆవిడ పరిష్కక వెళ్ళింది. ఏడే మామూలు పరిష్క అనుకున్నారా? అబ్బే కాదు. యం.ఎ. మొదటి సంవత్సరమా? కాదు. సెకండ్ ఇయర్. ఫస్ట్ ఇయర్ ఫస్ట్ ఛాన్స్లోనే పానయింది. సెకండ్ ఇయర్ కూడా ఫస్ట్ ఛాన్స్లోనే పానవాలని కాఫీ చేయడం దగ్గర నుంచి, అన్నం వండడం దాకా అన్ని బాధ్యతలు నా మీదే పెట్టింది. మా ఆవిడ అంటే నాకు ఎంతో యిష్టం!

మా ఆవిడ చేస్తున్నది డీవర్ ఉద్యోగం. ఒక ప్రక్క పిల్లలకి పాఠాలు చెప్తూ మరో ప్రక్క ప్రైవేట్గా యం.ఎ. కి వెళ్ళింది. అందుకే అరనిమివమైనా వృథా చేయకుండా వున్నకాలతో కుస్తీ మొదలు పెట్టింది.

నేను రాత్రి వదింటికే నిద్ర పోయేవాడిని, ప్లాస్ట్లో డీ పోసి, ఒకరోజు అర్ధరాత్రి నన్ను లేపి "ఏవండీ 'ప్రెంచి రెవల్యూషన్' ఎప్పుడు జరిగింది?" అని నన్ను అడిగింది.

"మన పెళ్ళి ఎప్పుడు జరిగిందో కూడా నాకు జ్ఞాపకంలేదు" అని విసుక్కున్నాను.

"ఏవండీ 'మాలిస్ (Malice) టు నన్ బట్ ఛారిటీ టు వన్ అండ్ అలో' అని ఎవరు ఎప్పుడు చెప్పారండీ" అని మరో రోజు రాత్రి అడిగింది.

"మీ నాన్నది చాలా వికాల హృదయం. నిన్ను నాకు కట్టబెట్టి ఆ మాట అని వుంటాడు" అని దువ్వుటి కళ్ళమీదకు లాక్కున్నాను.

"ఏమండీ... పరిష్కలు దగ్గరకు వస్తున్నాయి. ఒక్కొక్క పేవరికి నాలుగు ప్రక్కలు సెలక్ట్ చేసి పెట్టండి. మీది

చాలా లక్ష్మీ హండ" అని అపీస్కి నా చేత వారం రోజులు సెలవు పెట్టింది నా ముందర పాత క్యక్చర్ పేపర్ల కట్టలు వడేసింది.

"నేనూ బి.యస్.సి. కి యిలాగే ప్రక్కలు సెలక్ట్ చేసుకుని, యివి తప్ప ఏమీ యిచ్చి చస్తారని వెళ్ళాను. నేను చదివిన నాలుగు ప్రక్కలు తప్ప మిగిలిన నలభై ప్రక్కలలో నాలుగు అడిగారు. అన్ని పేపర్లలోనూ అంతే. అరగంట హాల్లో కూర్చుని బయటకు వచ్చి ఆ తర్వాత స్టేట్ బ్యాంక్కి వెళ్ళాను" అని చెప్పాను.

"అది కాదండీ. సైన్స్ ఏ మాత్రం బుర్ర వున్నా పాస్ కావచ్చు. ఇది హిస్టరీ. మహానమ్ముద్రం. అంతా చదవడం కష్టం. అందుకే కొన్ని ప్రక్కలే చదవాలి. ఎన్ని డేట్లు గుర్తుండి చస్తాయి చెప్పండి" అంది మా ఆవిడ.

"నరే నీకోసం నువ్వు చెప్పినట్లు చేస్తాను. సెలక్ట్ చేసిన ప్రక్కలు రాకపోతే నా మీద మండివడకు" అని పేవరికి నాలుగు ప్రక్కల చొప్పున నాలుగు పేపర్లకి ప్రక్కలు సెలక్ట్ చేశాను.

మా ఆవిడ పరిష్కలు ప్రారంభమయ్యాయి. అయితే జవాబులు రాయగల ప్రక్కలే ప్రత్యక్షం కాలేదు. మా ఆవిడ నంగతేకాదు అందరి పరిస్థితి అలా వుండడంతో నేను బ్రతికి బయటవడ్డాను.

"అనలు యిలా ప్రక్కలు ఎందుకు యిస్తారండీ" అని మా ఆవిడ అడిగింది.

"నేను అదే చెబుదామనుకుంటున్నాను. విను" అంటూ మొదలు పెట్టాను. "ఈ పేపర్లు సెట్ చేసిన ప్రముఖులని చిన్నప్పుడు తల్లి చచ్చిపోతే నవతి తల్లి రాచి రంపాన పెట్టివుంటుంది. ఎలాగో చదువుకుని యం.ఎ. ఫస్ట్ క్లాస్లో పానయి లెక్చరర్ ఉద్యోగం సంపాదించి వుంటారు. పెళ్ళి అవుతుంది. ఆ భార్యాభర్తల మొదటి రోజుల ప్రేమకి చిహ్నంగా ఒక అమ్మాయి వుట్టుంది. అయితే రానురానూ ఆ పెళ్ళాం గొంతెమ్మ కోరికలు కోరడంతో ఆ పురుషుడికి జీవితం మీద వినుగెత్తి పోతుంది. పెరిగా పెద్దయిన అమ్మాయి మరో కులం వాడిని ప్రేమించి చక్కగా వాడితో లేచిపోయి వుంటుంది. అలా వారికి ప్రవంచం మీద ద్వేషం, జీవితం మీద అయిష్టత, ఇతరుల మీద కసి పెరిగిపోతాయి. మరి ఎలా తీర్చుకుంటారు? పేవర్ సెట్ చేసే అవకాశం వచ్చినప్పుడు, అదే అదృష్టంగా భావించి మీ వంటివారిని బలి చేస్తారు. యూనివర్సిటీ వాళ్లు వారిని ఏమీ అనరు. వాళ్ళ రెవిన్యూ కూడా పెరుగుతుంది కదా" అని సుదీర్ఘంగా వివరించి చెప్పాను.

తను చదువుకున్నది చరిత్ర అయిన నేను చెప్పిన 'చారిత్రక విశేషం' మా ఆవిడకి అర్థం కావడమే కాక నచ్చినట్టు నాకు విశదమయింది.

"ఇవాళ నుంచి మీరు స్టవ్ దగ్గరకి వెళ్ళక్కరలేదు" అంది. నేను తేలిగ్గా ఊపిరి పీల్చుకున్నాను.

—తాజీ ప్రసాద్